

Clipă rotunjită în care te simți din nou copil

Ioan Daniel

Ne-a prins iarna
în palmele ei
și
ușor ne mângâie
nu ne mai strivește cu gerul
aspru
ci
blând obrajii ni-i masează
cu fulgi în picaj
rotunjită clipă în care te simți din nou copil
adulmecând atâția fluturi albi ce-ți cad pe palme
și chiar în ochi îmbălsămându-ți privirea
cu setea acesta de alb ce-ar trebui
sufletele să ni le înveșmânte
cu prisosință
în timp

iar
ochii
ne fug mai sus
și mult mai sus pe alte
coordonate străine de planetă
căci noi ne vrem precum niște fulgi ce-ți
cad în palme sau pe obraji să ne reprofilăm aici
cu alte simțuri și alte priviri total opuse celor care leagă
ființa umană de lutul acesta în care de la început e inserată cu simțuri și legi bine definite și bine
aranjate în complexitatea umană
astfel că omul a devenit
stăpân peste toate
veșuitoarele
ce trăiesc
aici

alte
galaxii
și alte vederi
vrem să ne descrie ființa
pe-o ramură de măslin sădit în lumină
însă lumina e Cel ce a zidit pământul și omul
înfășurat în petale de dor după Edenul pierdut de aici

ne vrem în Hristos
iar ca-n Eden viața s-o trăim

cu Mirele Cel Sfânt la masă să fim
17-01-2018 cluj